

Üzülme

– uytun · 24 Mayıs 2012

" üzülme "

Hüzünleri katledip son namazı ben kıldım
Son dâada asya'yı sevdim dedim üzülme
İbrahimî ateşte sevdan ile yakıldım
Senden önce kendimi kendim yedim üzülme
Elalemi bu aşka güldürmedim üzülme

Kavgadaydım hayatla yokluğunla vuruştum
Eğilmedim kimseye yiğitçe bir duruştum
Sen servettin gönlümde ben ise üç kuruştum
İz sür diye aras'ı öldürmedim üzülme
Elalemi bu aşka güldürmedim üzülme

Uyukladım göğsünde güvercinler uçtu
Bakışlarım kokuna kanat çırpın bir kuştum
Nur yüzünde tebessüm mutluluklardan muştum
Kâbuslara rüyamı böldürmedim üzülme
Elalemi bu aşka güldürmedim üzülme

Bir çoban kavalında demlenen ezgi idin
Şahsına münhasırdın, kendine özgü idin
İmanıma dinime kader ve yazgı idin
Alnıma yazıldın sildirmediğim üzülme
Elalemi bu aşka güldürmedim üzülme

Bazen canım çok yandı, bazen ruhum daraldı
Bazen aklım yitmenin tam eşiğinde kaldı
Üşümüşken gözlerim asyam koynuna aldı
Kutsalımdın kimseye bildirmediğim üzülme
Elalemi bu aşka güldürmedim üzülme

Yıkılmıştım tutmasan görmüş iken çabanı
Kangrene dönmeden sıkıverdın çabanı
Ben sürüyüm peşinde, sen kalbimin çobanı

Uçurumu gördüm de çıldırmadım üzölme
Elalemi bu aşka güldürmedim üzölme

" velican "